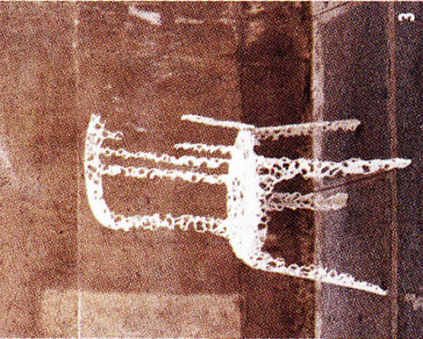

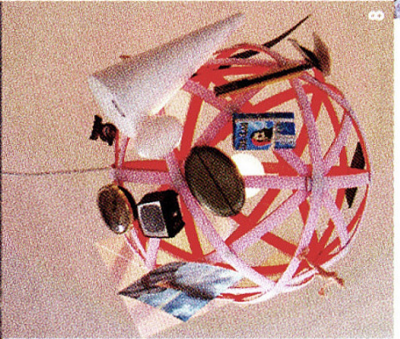
4

- 1. DO CUT, צילום: ביאנקו פילה
- 2. LUCE, כריכה לספר שחוסכת למתרה. REST IN PEACE, עבודה לגלריה דומיניק פיאס. שלד של אחד החפצים הכי חמקמקים - המנוחה המודרנית, שתימצא אולי בעתיד
- 3. צילום: סטריק ג'י
- 4. +336, מראה שמציגה הודעות SMS, צילום: סטריק ג'י
- 5. VALLURIS 2, קערת פירות או מנש פיצה מתצאי צלחות

- 8. SUSPENSION, אהיל הולקתו שכל אחד יכול לעצב בעצמו ולהסוך
- 9. POOLS & POUF, לתיבת זיכרונות
- 10. גלריה דומיניק פיאס. צילום: סטריק ג'י
- 11. FABULATIONS, עבודה של "ראדי דיזיין" לגלריה של קן קרטייה, פריז
- 12. POPULAIRE CULTURE, עבודה לתערוכה בגלריה של קן קרטייה, צילום: סטריק ג'י

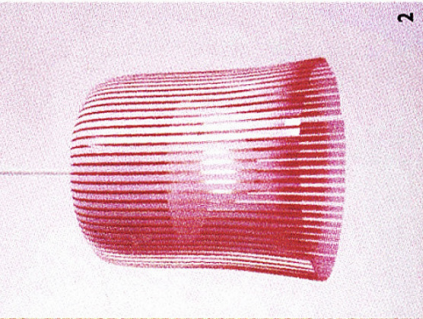
3

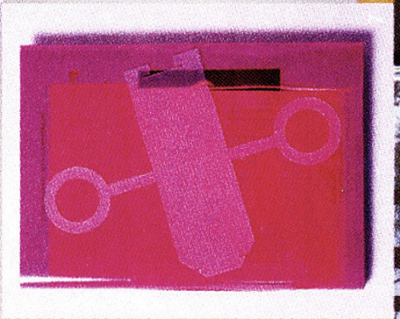
8

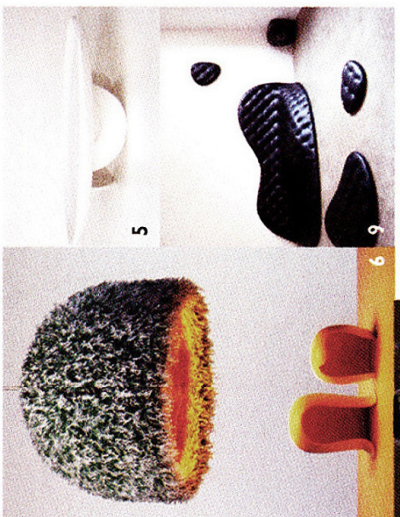
11

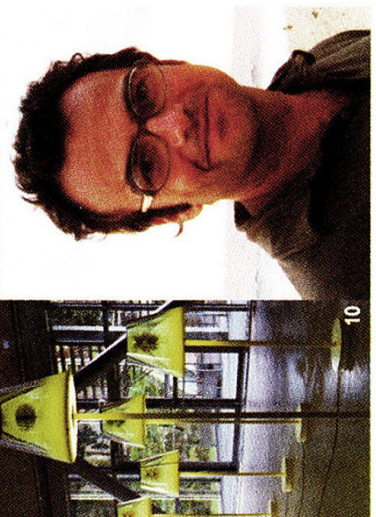
2

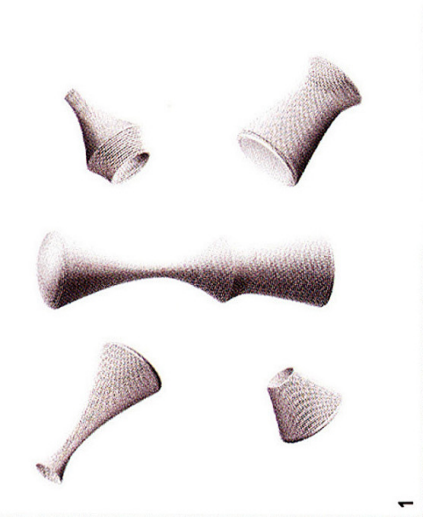
8

5

10

1

הג'ל, חומר ששימש עד לא מזמן בעיקר בתחום הרפואה, ובו נתקל אייסלינגר בניו יורק, בתערוכה על חומרים חדשים, בדמות מושב לאופניים. אז עלה בו הרעיון ליצור כיסא מג'ל, ובהשראת כיסא ה־SHELL של צ'ארלס ריי אימס יצר מערכות ישיבה המשלבות כריות ישיבה מג'ל לחברות העיצוב האיטלקיות קפליני ונוטה (SOFT), על NIC CHAIR, כיסא שעיצב לחברת מג'ס, עבד ארבע שנים וחצי בלי לדעת אם החברה תחליט בסוף לייצר אותו, אך כך התאפשרה לו גישה לטכנולוגיה הדישה שרק שתי חברות בעולם משתמשות בה.

אייסלינגר מאמין במערכות מודרניות, "כי החיים יותר דינמיים, והצרכים משתנים בקצב מהיר". כך עיצב מוצר המבוסס על יחידת בסיס שהיא בעצם מגירה, שניתנת להרכבה בצורות שונות לפי הצורך, ומצליחה מאוד בתחום המטבחיים, וכך עיצב לוויטרה מערכת ריהוט עם פרשנות שונה לנוף משרדי. יחידת הבסיס הפעם היא ספסל, שמה שמעניין בו הוא שכל מערכת חוטי החשמל כבר נמצאת בתוכו, וממנו יוצאים לרהיטים שונים - שולחן, ספות. אותו עיקרון, אגב, ניתן ליישום גם בבית.

ורן אייסלינגר לפני 12 שנה, אחרי שעבד אצל ג'ספר מוריסון, רוזן ארד ומיקלה דה לוקי, פנה ורנר אייסלינגר (41) לדרך עצמאית ופתח סטודיו לעיצוב בברלין, "עיר לא מתועשת עם הרבה אינפוט ומעט אאוטפוט, כלומר הרבה גירויים השראה, אבל הרבה פחות לקוחות", הוא אומר. בזכות עבודתו עם חברות כמו ארטפלקס, קפליני, ונוטה, מג'ס ולופטנהנה זכה עד מהרה למוניטין בינלאומיים. במקביל הוא מרצה אורח בבית הספר הגבוה לאמנות בברלין ומכהן כפרופסור לעיצובימוצר בבית הספר הגבוה לעיצוב בקולסרוהה, גרמניה.

ישנם, לפי אייסלינגר, שני עולמות עיצוב: באחד הקליינט הוא המלך, והמעצב הוא נותן השירות. בשני המעצב הוא יוצר, סופר (AUTHOR) שמחבר עלילה, חוקר, עושה ניסויים, מקדם רעיונות מקוריים. אך מכיוון שקשה לשרוד מפיתוח רעיונות בלבד, דרך המלך משלבת את שני התחומים.

את עצמו מגדיר אייסלינגר כממצאי, יום בתחום העיצוב. גרעין העניין מבחינתו הוא

באמצעות חומר אחר - החומר המוכר, בעיצוב גילה עולם חדש, מסעיר ופתוח. עם אינסוף חומרים שאפשר לחקור, טכנולוגיות חדשות, דרכים לא מוכרות. שם גם פגש את ג'ספר מוריסון וויקו מג'סטרוטי שהשפיעו עליו בתחילת דרכו.

עם סיום לימודיו, חזר גרצ'יק לעיר הולדתו מינכן ופתח סטודיו משלו לעיצוב, "קונסטנצין גרצ'יק, עיצוב תעשייתי". הוא מתמקד בעיצוב תעשייתי, אם כי מדי פעם הוא יוצר מיצבים לתערוכות. בין לקוחותיו כמה מחברות העיצוב המובילות של אירופה - אותנטיקס, קפליני, דריאדה, פלוס, איטאלה, מג'ס, מוג'י, ווירלפול, ועבודות שלו זכו לפרסי עיצוב יוקרתיים כמו הקומפסו ד'אורו (עבור מנורת MAYDAY שיעיב ל"פלוס" ב־2001).

העבודות שלו, להגדרתו, מתאפיינות בשילוב בין קפדנות פורמלית ובין ראייה חדה של עולם הרגש וההומור. והוא הושב שעל אף שהעולם קטן, וכולם חשופים לאותה מדיה, ועוברים באווירה בינלאומית, עדיין בסוף איפשוו מבצבים כעבודת המעצב השורשים המקוריים. נקודת ציון של הארץ שבה גדל,

2005 / 2005